

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202046
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013202046.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: G. I. I., narodeného XX. G. XXXX, štátneho príslušníka Alžírsko, v krajine pôvodu naposledy bytom X., na Slovensku naposledy s pobytom v Pobytovom tábore Rohovce, aktuálne na neznámom mieste v Rakúskej republike, zastúpeného Martinom Škamlom, advokátom, Advokátska kancelária Škamla, s.r.o. so sídlom Makovického 15, Žilina, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-1/DS-Ž-2013 zo dňa 16. júla 2013, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/72/2013-19 zo dňa 27. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/72/2013-19 zo dňa 27. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa na základe návrhu

Proti rozhodnutiu odporcu č. k. ČAS: MU-1/DS-Ž-2013 zo dňa 16. júla 2013, ktorým podľa § 11 ods. 1 písm. c/ zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „ZA“) navrhovateľovu žiadosť o azyl na území Slovenskej republiky zamietol ako neprípustnú a súčasne vyslovil, že na jej posúdenie je príslušná Rakúska republika, podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok zo dňa 20. novembra 2013, ktorým sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu.

Krajský súd napadnutým uznesením odmietol opravný prostriedok navrhovateľa ako oneskorene podaný. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporcu zistil, že navrhovateľ bol umiestnený po vykonaní úvodných úkonov v azylovom zariadení odporcu - v Pobytovom tábore Rohovce (ďalej len „PT Rohovce“). Dňa 14. januára 2013 bol zákonným spôsobom poučený o svojich právach a povinnostiach ako žiadateľa o azyl. Na základe jeho žiadosti mu odporca

18. apríla 2013 udelil povolenie na pobyt mimo PT Rohovce na obdobie od 18. apríla 2013 do 17. mája 2013 na adrese P.. Dňa 16. mája 2013 navrhovateľ osobne požiadal odporcu v jeho sídle o predĺženie dlhodobej priepustky (udelenej na obdobie 18. apríla - 17. mája 2013). Nakoľko sa navrhovateľ chcel pred vydaním rozhodnutia oboznámiť so spisovým materiálom, jeho žiadosti o predĺženie dlhodobej priepustky nebolo vyhovené - žiadna iná priepustka mu už udelená nebola. Predvolaním z 22. mája 2013 odporca predvolal na 29. mája 2013 navrhovateľa na oboznámenie sa s obsahom spisu. Dňa 20. mája 2013 navrhovateľ bez oznámenia dôvodu, bez priepustky a bez udania adresy svojho pobytu opustil PT Rohovce. Túto skutočnosť oznámil Pobytový tábor Rohovce 27. mája 2013 so súčasným návrhom na vyradenie navrhovateľa z evidencie žiadateľov o azyl. Dňa 16. júla 2013 odporca vydal napadnuté rozhodnutie. Z dôvodu neznámeho pobytu navrhovateľa bolo rozhodnutie uložené postupom podľa § 7 zákona o azyle v PT Rohovce a oznámenie o uložení tejto nedoručenej písomnosti bolo vyvesené 23. júla 2013. Dňa 25. septembra 2013 doručil zástupca navrhovateľa faxom odporcovi všeobecné plnomocenstvo z 24. septembra 2013, udelené mu navrhovateľom pre všetky konania, začaté podľa zákona o azyle. Dňa 17. októbra 2013 doručil zástupca navrhovateľa odporcovi žiadosť o doručenie napadnutého rozhodnutia spolu s plnomocenstvom z 26. septembra 2013. Napadnuté rozhodnutie prevzal 6. novembra 2013.

Zástupca navrhovateľa v podanom opravnom prostriedku namietal spôsob doručovania napadnutého rozhodnutia navrhovateľovi. Dôvodil, že odporcovi bola adresa pobytu navrhovateľa známa a preto mu mal napadnuté rozhodnutie doručovať postupom podľa § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), a iba ak by objektívne nebolo možné rozhodnutie navrhovateľovi doručiť do vlastných rúk, mal odporca postupovať v zmysle § 7 ZA.

Súd s poukazom na zistený skutkový stav (teda za situácie, že navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu podal voči napadnutému rozhodnutiu odporcu opravný prostriedok viac ako 3 mesiace po uplynutí zákonom stanovenej odvolacej lehoty) sa súd prednostne zaoberal posúdením zákonnosti odporom vykonaného spôsobu doručenia napadnutého rozhodnutia a dospel k názoru, že odporca pri doručovaní rozhodnutia navrhovateľa postupoval v súlade so zákonom. Súd predovšetkým poukazuje na povinnosť navrhovateľa zdržiavať sa v azylovom zariadení odporcu, o čom bol navrhovateľ riadnym spôsobom 14. januára 2013 aj poučený. Navrhovateľ teda mal vedomosť o tom, že toto azylové zariadenie môže opustiť iba na základe priepustky. Túto možnosť aj využil, keď požiadal o udelenie dlhodobej priepustky, ktorá mu bola poskytnutá na obdobie od 18.04. do 17.05.2013. Nakoľko mu v období po 17. máji 2013 nebola udelená žiadna (krátkodobá či dlhodobá) priepustka, mal sa zdržiavať v určenom azylovom zariadení, teda v PT Rohovce. Dňa 20. mája 2013 však navrhovateľ PT Rohovce opustil bez povolenia, bez dôvodu a bez oznámenia adresy svojho pobytu. Dňa 16. júla 2013 vydal odporca napadnuté rozhodnutie. Nakoľko v čase vydania rozhodnutia odporcovi nebolo miesto pobytu navrhovateľa známe, pričom navrhovateľ nebol nikým zastúpený, správne aplikoval pri doručení rozhodnutia postup podľa § 20a ods. 3, § 7 zákona o azyle.

Zástupca navrhovateľa namietal v podanom návrhu, že odporcovi bolo miesto pobytu známe a že s poukazom na § 52 ods. 1 správneho poriadku mal napadnuté rozhodnutie doručovať navrhovateľovi podľa § 24 správneho poriadku, a iba ak by mu miesto pobytu navrhovateľa nebolo známe, mal zvoliť postup podľa § 7 zákona o azyle. K tomu je potrebné uviesť, že takýto jeho právny názor nie je správny. Zákon o azyle je špeciálnym zákonom, ktorého ustanovenia sa uplatňujú prednostne a iba v prípade, ak niektoré otázky tento zákon neupravuje, dochádza k aplikácii ustanovení správneho poriadku. Pokiaľ však ide o doručovanie písomností, vrátane rozhodnutí vo veci konania o udelenie azylu, tieto sa žiadateľovi (ktorý nemá v konaní zástupcu) o azyl doručujú výlučne spôsobom, upraveným zákonom o azyle. Tento spôsob doručovania písomností vyplýva napr. z povinnosti odporcu zabezpečiť preklad rozhodnutia tlmočníkom (§ 18 zákona o azyle). Ako to vyplýva z ustanovení zákona o azyle, miesto pobytu žiadateľa o azyl počas konania o žiadosti o udelenie azylu určuje výlučne odporca. Okrem iného je žiadateľ o azyl povinný zdržiavať sa v určenom azylovom zariadení (s výnimkami ustanovených zákonom o azyle), ako to vyplýva z § 22 ZA. Z uvedeného vyplýva, že nie je povinnosťou odporcu zisťovať pobyt žiadateľa o azyl, ktorý bezdôvodne a bez povolenia odišiel z jemu určeného azylového zariadenia. Ak teda navrhovateľ takýmto spôsobom opustil PT Rohovce, odporca pri doručovaní (v danom prípade napadnutého rozhodnutia) správne aplikoval vyššie citované ustanovenia zákona o azyle. Z uvedených dôvodov je teda postup pri doručovaní rozhodnutia žiadateľovi o azyl, ktorý nemá zástupcu, podľa ustanovení správneho poriadku vylúčený. V prejednávanej veci navrhovateľ bez

povolenia a navyše aj bez udania adresy svojho pobytu opustil PT Rohovce a preto odporca nemal povinnosť akýmkoľvek spôsobom zisťovať adresu jeho pobytu. Pokiaľ teda navrhovateľ svojím (zjavne úmyselným) konaním spôsobil aplikáciu doručenia napadnutého rozhodnutia postupom podľa § 7 ZA, musí dôsledky takého postupu (fikcie doručenia) znášať v celom ich rozsahu, resp. dôsledkoch.

Preto ak v dôsledku správneho postupu pri doručovaní napadnutého lehota na podanie opravného prostriedku voči nemu uplynula dňom 17. augusta 2013, pričom opravný prostriedok voči nemu bol podaný až 19. novembra 2013, súd podaný návrh odmietol ako podaný oneskorene.

II.

Odvolanie a vyjadrenie odporcu

Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol totožné dôvody, ako v návrhu a žiadal napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca z rovnakých dôvodov, aké uviedol vo vyjadrení k návrhu navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie krajského súdu.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“), preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP.

V predmetnej veci krajský súd postupoval správne, keď preskúmaním podaného návrhu a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že návrh bol podaný oneskorene a doručovanie rozhodnutia odporcu bolo správne a v súlade so zákonom.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP poukazuje na odôvodnenie krajského súdu uvedené v bode I. Navyše zdôrazňuje, že pokiaľ navrhovateľ 20. mája 2013 bez povolenia a v rozpore so zákonom opustil pobytový tábor, kde bolo jeho povinnosťou počas konania o azyle sa zdržiavať, musí znášať dôsledky toho, že sa pre jeho neprítomnosť v tomto zariadení nedozvedel o doručovaní a doručení písomnosti, ktorá mu bola v tomto zariadení doručovaná v súlade so ZA.

Oneskorene podané odvolanie len z toho dôvodu, že azylant sa včas nedozvedel o doručení rozhodnutia o žiadosti o azyl z dôvodu, že nerešpektoval príkaz daný mu orgánmi konajúcimi o jeho žiadosti o udelenie azylu zdržiavať sa v pobytovom tábore a nedovoľene sa zdržiaval na inom mieste, nemožno posúdiť ako podané včas len preto, že žiadateľ o azyl v pobytovom tábore nechal odkaz, kde sa bude nachádzať, s kontaktnými údajmi.

Bolo povinnosťou žiadateľa o azyl, aby sa zdržiaval v pobytovom tábore a bol tak k dispozícii orgánom konania o žiadosti o azyl. Ak túto povinnosť nerešpektoval, nemohol sa neskôr spravodlivo dožadovať doručenia písomnosti na inú adresu, než na adresu pobytového tábora, pretože žiadny právny predpis takú povinnosť zamestnancom pobytového tábora neukladá.

Krajský súd správne citoval aj zákonné ustanovenia § 7, § 20a ods. 1, 3, § 21 ods. 2, § 22 ods. 2 § 52 ods. 1 ZA a § 250p OSP, ktoré odôvodňovali zákonný postup odporcu pri doručovaní a postup krajského súdu pri odmietnutí návrhu. Odvolací súd preto jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní úspešný nebol a odporcovi náhrada trov konania nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.